риба чорба

Приказватъ че българитѣ отивали да превзематъ Цариградъ и като дошли до морето отишли да пиятъ вода, ~~но като~~ кусняли ~~видѣли че~~ водата солена ~~а между това и като видѣли~~ видѣли още ~~отъ нея въ опитали ги се солено а въ същото врѣме видѣли~~ толкозъ риба въ края на морето извикали: ~~Бе~~ тичайте да ядемъ риба чорба всички войници се ~~за~~стекли край морето извадили закачени ~~между~~ между връвцитѣ на навоща-та им лъжици и насѣдали край морето да сърбатъ риба чорба. Това сѫ приказвали старитѣ цариградски гърци-тѣ и отъ сегашнитѣ нѣкои го разказватъ още за и днесь като искатъ да ся подсмѣхатъ на наивностъ-та имъ, и диватъта имъ че до толкозъ били прости и невѣжи че не угадили ~~могли~~ да распознаватъ морската вода и брѣжната риба въ морето, отъ риба-та чорба.

~~Отъ~~ Тая приказка както се види е основана върху впаднощия и до нинѣ у нѣкои отъ нашитѣ селени пѣшници обичай да носятъ съ себе си лъжици закачени между връвцитѣ на навощата си, за ~~това~~ възможна или не избѣжна потрѣба кога ~~имъ~~ имъ подлоцея) за ядение по обичаю иеще сочно, сокъ отъ пръсолъ, сочиво (водѣ или леща на чорба) и други. Както се вижда и старитѣ наши войници сѫ имали този промисълъ обичай да си носятъ съ себе си лъжици, и тѣхнитѣ край морето на обѣдъ наслѣдвания сѫ дали поводъ за съчинението на тая приказка.

Днесь рѣдко что подигравание ~~приговарвание~~ е на нѣкой отъ гърцитѣ само на тази дума "риба чорба" е изоввка надъ българскитѣ прости нрави и безгрижний животъ.

За лъжицитѣ по словицата 9-овчаря съ една лъжица и пр.

Българитѣ за да не оставятъ подоби
скроили тѣ, пакъ други анекдотъ за гърцитѣ